Homília pri príležitosti požehnania obnoveného organu
Hladovka, 23.10.2026

Milí bratia a sestry, milí mladí priatelia, dnes máme v Hladovke pekný dôvod na radosť. Požehnávame obnovený organ. Ďakujem všetkým, ktorí k jeho obnove prispeli svojou prácou, odbornosťou, finančnou pomocou či modlitbou. Za takýmto dielom je veľa úsilia, ktoré pri počúvaní hudby ani nevidíme. My počujeme výsledok, ale niekto pri ňom strávil mnoho hodín trpezlivej práce. Tento organ bude sprevádzať modlitbu vášho spoločenstva pri svätých omšiach a pobožnostiach. Bude pomáhať vyjadriť radosť, vďačnosť i bolesť, na ktorú niekedy nenachádzame slová. A dnes nám môže pomôcť porozumieť aj tomu, čo sme počuli v čítaní z Listu Efezanom.

Prvá myšlienka: Máš svoj hlas. Predstavte si, že by všetky píšťaly v tomto organe vydávali úplne rovnaký tón. Organista by sa mohol akokoľvek usilovať, stláčal by rôzne klávesy, ale stále by zaznievalo to isté. Veľmi pestrý koncert by z toho asi nebol! Krása organu vzniká aj z rozmanitosti jeho zvukov. Niektoré sú hlboké, iné vysoké, niektoré jemné, iné mohutné. Každý má svoje miesto. Aj apoštol Pavol nás dnes prosí, aby sme žili hodní povolania, ktorého sa nám dostalo. Hovorí o našom povolaní patriť Kristovi a žiť ako jeho učeníci. Toto povolanie sme prijali v krste. Sme Božie deti a učíme sa podľa toho žiť. Každý z nás pritom vstupuje do tohto spoločného života so svojou povahou, schopnosťami, skúsenosťami aj obmedzeniami. Niekto dokáže druhých povzbudiť, niekto pozorne počúvať, iný si všimne prácu, ktorú treba urobiť, a bez veľkých slov sa do nej pustí. Niekto vie krásne spievať a niekto vie vytvoriť takú atmosféru, že sa pri ňom človek prestane báť. Aj to je veľký dar. Osobitne sa obraciam na Vás, milí mladí priatelia! Možno sa vám stáva, že sa pozeráte na druhých a hovoríte si: Keby som tak vyzeral ako on! Keby som mal jej schopnosti! Na sociálnych sieťach sa vždy nájde niekto, kto vyzerá úspešnejší, zábavnejší a spokojnejší. Človek sa pri tom nekonečnom porovnávaní môže unaviť a začať pochybovať o sebe. Boh však pozná tvoje meno a tvoj život má pre neho hodnotu. Pýtaj sa: Pane, čo si mi zveril? Čo môžem rozvíjať? Komu môžem pomôcť? Možno ešte nevieš, aké povolanie si raz vyberieš, kde budeš žiť a čo budeš robiť. Už dnes však môžeš byť poctivým človekom, zbožným kresťanom, niekým, na koho sa dá spoľahnúť. Aj nenápadný prejav dobroty môže v živote druhého zaznieť veľmi silno. **Máš svoj hlas. Objavuj dobro, ktoré môžeš priniesť práve ty.**

Druhá myšlienka: Nalaď svoje srdce. Pri obnove organu nestačí, aby každá píšťala nejako zaznela. Potrebuje byť správne naladená. A to si vyžaduje citlivé ucho, pozornosť a trpezlivosť. Aj my dobre vieme, že človek môže byť veľmi schopný, a predsa sa s ním nemusí ľahko žiť. Môže mať výborné nápady, ale nikoho nepustí k slovu. Preto Pavol hneď po výzve žiť podľa svojho povolania menuje celkom konkrétne postoje: pokoru,

miernosť, trpezlivosť a vzájomné znášanie sa v láske. Takto sa ladí ľudské srdce. Pokora mi pomáha uznať, že sa môžem mýliť a že sa mám čo naučiť aj od druhého. Miernosť mi pomáha ovládať vlastnú silu a slová. Trpezlivosť mi dáva priestor prijať, že ani ja, ani ľudia okolo mňa nedozrejeme za jeden deň.
Veľmi konkrétne to zažívame doma, v škole aj medzi kamarátmi. Niekto pošle do skupiny zosmiešňujúcu fotografiu spolužiaka. Ďalší pridajú komentáre a smejúce sa obrázky. Je ľahké pridať sa. Oveľa viac odvahy niekedy potrebuje ten, kto napíše: Dosť, toto mu môže ublížiť. Aj takto sa vytvára súzvuk medzi ľuďmi. Podobne je to doma: prídeme unavení, niečo nás nahnevá a odnesie si to človek, ktorý s tým vôbec nesúvisí. Vtedy sa potrebujeme zastaviť a povedať: Prepáč, nemal som s tebou takto hovoriť. Všetci potrebujeme priebežné ladenie. V modlitbe, pri počúvaní Božieho slova, vo svätej spovedi aj v úprimnom rozhovore nám Pán pomáha spoznať, čo v nás potrebuje uzdravenie. Vzájomne sa znášať v láske pritom neznamená dovoliť, aby nám niekto ubližoval. Láska vie pomenovať zlo, chrániť slabšieho a vyhľadať pomoc. Práve preto jej záleží na pravde aj na človeku. **Nalaď svoje srdce tak, aby sa pri tebe druhým ľahšie žilo.**

Tretia myšlienka: Spolu tvoríme spoločenstvo. V dnešnom čítaní opakovane zaznieva slovo „jeden“: jedno telo, jeden Duch, jedna nádej, jeden Pán, jedna viera, jeden krst. Pavol nám pripomína: zachovávať. Jednota je dar, o ktorý sa máme starať. Boh nás už pozval do svojej rodiny a my sa učíme žiť ako bratia a sestry. Pri organe počujeme, akú krásu môže priniesť rozmanitosť spojená do jednej skladby. Podobne aj farnosť potrebuje ľudí rozličného veku, skúseností a schopností. Potrebuje modlitbu seniorov, energiu mladých, vernosť rodín, službu kňazov i ochotu ľudí, ktorí prídu pomôcť, hoci ich mená nikde nezaznejú. Každý môže prispieť k tomu, aby sa tu človek cítil prijatý a aby sa cez toto spoločenstvo približoval k Bohu.

Milí birmovanci, osobitne vám chcem povedať: vy už do tohto spoločenstva patríte. Od krstu ste súčasťou Cirkvi. Pri príprave na birmovanie máte príležitosť hlbšie spoznávať Krista a učiť sa vedome žiť svoju vieru. Prineste do farnosti aj svoje nápady a ochotu pomôcť. Ak vidíte niečo dobré, čo by sa dalo urobiť, povedzte to a ponúknite svoje ruky. A učte sa prosiť Ducha Svätého o vedenie. Organové píšťaly sa rozozvučia prúdením vzduchu. Tento neviditeľný pohyb nám môže pripomenúť, že aj v našom živote pôsobí Boh spôsobom, ktorý nedokážeme zachytiť očami, ale môžeme spoznávať jeho ovocie. Je to Duch Svätý, ktorý nás učí milovať, dáva odvahu ku dobru a pomáha nám prekročiť vlastné sebectvo.
Bratia a sestry, nech v tejto farnosti popri krásnych tónoch organu čoraz silnejšie zaznieva aj dobrota, vzájomná úcta a radosť z viery. Amen.